

municipalbestyrelse den naturlige Ret til at skønne i et saa specielt Anliggende som dette.

Borghjerg: Ja, det er netop Kærnen i Sagen, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremsatte nu. Det, som Regeringen og Flertallet gøre, er at fratage Københavns Kommunalbestyrelse Retten til i hvert enkelt Tilfælde at skønne over, hvilken der er den naturligste Fremgangsmaade.

Naar det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) hævder, at disse Tal og Bedømmelsen af dem ikke kommer dette Lovforslags Fremme ved, tager han ganske fejl, thi det er dog en meget væsentlig Faktor, hvorledes den hidtidige Ligning anvendes, og en Undersøgelse af, om den fremmer Sparsommelighed eller tværtimod — som vi have paa-staaet — svækker den, har den største Betydning for Stillingen til Lovforslaget i det hele. Det ærede Medlem for Nørresundby indrømmede, at han ikke havde kunnet følge saa nøje med, at han var i Stand til at bedømme eller kontrolere de mange Tal, Kultusministeren oplæste. Men saa synes jeg, at han maa være interesseret i, at vi ved en Udvalgsbehandling faa Lejlighed til at kontrolere disse Tal. Det kunne vi kun gøre ved Hjælp af et Udvalg. Jeg har ingen Magt til at skaffe mig Budgetterne og Regnskaberne. Borgerrepræsentationen faar dem først næste Aar, og den har for øvrigt gentagne Gange beklaget, at man ikke kan faa alt det Materiale, som er nødvendigt. Det har været ret uheldigt, ogsaa med Hensyn til Kirker-nes Formuesforhold.

Jeg ser nu i Forretningsordenen, at der intet er til Hinder for, at et Udvalg kan nedsættes selv paa dette sene Stadium. I Forretningsordenen § 8 staar: „Paa ethvert Trin af en Sags Behandling kan et Udvalg nedsættes. Jeg vil derfor forbeholde mig, inden Forhandlingen slutter, at for eslaa, at Sagen standses, og at et Udvalg om denne Sag nedsættes, væsentlig med det Formaal at faa disse Tal sete efter i Sømmene. Jeg ser godt, at det rimeligvis ikke vil indvirke stort paa Tingets endelige Afstemning, men der er jo dog en Mulighed derfor.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det er allerede udtalt til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at her ikke er Tale om nogen

kommunal Skat. Det er ganske ubeføjet at kalde Ligningen til Kirkerne saaledes, og dermed er ogsaa Paastanden om, at man her griber ind i Kommunalbestyrelsens Ret, ubeføjet. Her er Tale om den Sogne-medlemmerne indenfor Folkekirken paa-hvilende Forpligtelse til at betale, hvad Kirken behøver til sin Drift og Tarv. Det paa-hviler Folkekirkes Medlemmer her i København som i enhver Købstadkommune, og hvor man har selvejende Kirker, hvilket man jo har i alle Købstæder. Der er altsaa ikke Tale om, at det er en naturlig Ret, der tages bort fra København. Københavns Kommunalbestyrelse faar i Modsætning til samtlige andre Kommunalbestyrelser i Købstæderne Landet over ved denne Lov Adgang til at afgive en Erklæring. Det have Byraadene Landet over ikke. Der faar man kun Meddelelse fra Kirkeinspektionen om, hvad der skal paalignes, saa har man at tilvejebringe Beløbet.

Jeg vil erindre det ærede Medlem som Magistratsmedlem om et Ord, der en Gang er udtalt her af en Kollega af ham i Københavns Magistrat, en Raadmand, der altsaa maa have samme Forpligtelse som det ærede Medlem til at varetage Kommunalbestyrelsens Ret, og som derfor ogsaa maa kunne skønne lige saa godt over, om her er nogen som helst Tale om at gaa Københavns Kommunalbestyrelse for nær. Det var første Gang, vi under det foregaaende Ministerium havde Lovforslaget for. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) for ogsaa den Gang som senere, hver Gang Lejlighed har tilbudt sig, vældelig frem imod dette Forslag om almindelig Ligning uanset Sognegrænserne. Saa blev Kollegerne, de radikale Medlemmer for København, kaldte frem af det ærede Medlem. Han ønskede at vide, hvad de sagde til dette Lovforslag. Nu-værende Raadmand Philipsen udtalte den 6. Maj 1902, da Sagen første Gang var til Behandling: „Vi have Pligter efter Grundloven overfor Folkekirken, ogsaa overfor Folkekirken i København. Vi have Pligter til efter den bestaaende Lovgivning at vedligeholde Kirkerne, vi have en national Ærespligt overfor en Del store, monumentale Kirker her i Landet, vi have Pligter overfor Menighederne til, at Kirkernes Drift foregaar paa en normal og sømmelig Maade. Naar alt dette er saa, og det tror jeg ikke kan bestrides, hvilket Standpunkt man end i øvrigt tager overfor de kirkelige Spørgsmaal, kan jeg ikke se rettere, end at saa er en Ordning som den, her er foreslaet, at man fordeler Byr-